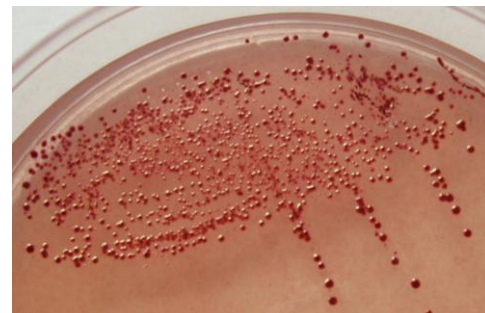

Enterococcus [enterokokus]

Patří mezi grampozitivní bakterie, fakultativně (podmíněně) anaerobní koky.

Do rodu *Enterococcus* patří především 2 lékařsky významné druhy:

Enterococcus faecalis a *Enterococcus faecium*. Jsou častými původci močových infekcí u člověka.

Lékařská mikrobiologie

Enterococcus je součástí střevní flóry. Může však způsobit zánět močových cest, endokarditidu. Vyskytuje se také jako původce nosokomiálních (tj. nemocničních) nálezů.

Patogenita a patogeneze

Patogen	<i>Enterococcus faecalis</i>
Patogeneze	Zánětlivé procesy tkání, hnisavé infekce.
Onemocnění	Močové infekce, endokarditidy, infekce žlučových cest, gynekologické záněty, pooperační infekční komplikace v břišní chirurgii.
Laboratorní průkaz	Přímý průkaz mikroba z odebraného materiálu.
Terapie	Antibiotika

Komunální hygiena

Enterococcus je indikátorem fekálního znečištění. Je velmi odolný a nenáročný. Roste i při nízké teplotě (10 °C) a přežívá půlhodinové zahřátí na 60 °C. Je široce rozšířený v prostředí (půda, voda, rostliny), ve výkalech obratlovců, v potravinách a klinickém materiálu.

Hygienická opatření

VODA

Vyhláška **252/2004 Sb.**, v platném znění, kterou se stanoví hygienické požadavky na pitnou a teplou vodu a četnost a rozsah kontroly pitné vody.

Příloha č. 1, ukazatele **pitné vody** a jejich hygienické limity

Limit: enterokoky 0 KTJ / 100 ml vzorku

Vyšetření trvá max. 2 dny.

Literatura:

VOTAVA, M. *Lékařská mikrobiologie speciální*. Brno, NEPTUN, 2003, 495 s. ISBN 80-9028296-6-5

ŠILHÁNKOVÁ, L. *Mikrobiologie pro potravináře a biotechnologi*. Praha, ACADEMIA, 2002, 363 s. ISBN 80-200-1024-6